

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 5 marca 2010 r.

Jolanta Fedak

DPR-V-0702-25-BW/10

SEKRETARZAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 10.03.10 zał.
nr. 154 podpis. [signature]

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 8.03.2010.

nr. 154 podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na nadesłane, przy piśmie z dnia 16 lutego br., znak: BPS/DSK-043-2373/10, oświadczenie Pani senator Krystyny Bochenek złożone podczas 48. posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2010 r., w sprawie wysokości diet i ryczałtów przysługujących zawodowym kierowcom, którzy pracują na trasach międzynarodowych, przedstawiam następujące stanowisko.

Uprzejmie wyjaśniam, że po wejściu w życie ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw – przekazanej do podpisu Prezydenta RP – w odniesieniu do podróży służbowych kierowców będą miały zastosowanie przepisy art. 2 pkt 7 i art. 21a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. Nr 92, poz. 879, z późn.zm.).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ww. ustawy o czasie pracy kierowców, „W każdej dobie kierowcy przysługuje prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku. Dobowy odpoczynek, z wyłączeniem odpoczynku kierowców o których mowa w rozdziale 4a, może być wykorzystany w pojeździe jeżeli pojazd znajduje się na postoju i jest wyposażony w miejsce do spania.” Zajmowanie stanowiska w zakresie przepisów ustawowych mających zastosowanie do kierowców należy do właściwości Ministra Infrastruktury.

Pragnę jednocześnie zauważyć, że w obowiązującym stanie prawnym nie ma przeszkód, aby przedsiębiorcy, w tym firmy transportowe, ustalali we własnym zakresie

wysokość i warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowych pracowników, odpowiednio do rodzaju i specyfiki realizowanych zadań i sytuacji finansowej pracodawcy. W świetle art. 77⁵ § 3-4 Kodeksu pracy, pracodawcy spoza sfery budżetowej mogą ustalać we własnym zakresie warunki wypłacania pracownikom należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i poza jego granicami - w tym także diet, zwrotu kosztów noclegu - w drodze postanowień układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania. Jeśli pracodawca ureguje w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania problematykę należności za podróże służbowe, pracownik będzie uprawniony do zwrotu poniesionych wydatków na warunkach określonych w regulacjach zakładowych bądź określonych w umowie o pracę.

Obowiązujące, u danego pracodawcy, zakładowe regulacje mogą przewidywać inne warunki zwrotu należności za podróże służbowe niż wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 k.p. dla pracowników jednostek sfery budżetowej, z tym jednakże, że nie mogą one ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla pracownika sfery budżetowej.

Odnosząc się do kwestii stosowania niektórych przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży poza granicami kraju (Dz.U. Nr 236, poz. 1991, z późn.zm.), przedstawiam następujące stanowisko.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia:

- dieta jest przeznaczona na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki (ust. 1),
- dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży; wysokość diety za dobę podróży w poszczególnych państwach jest określona w załączniku do rozporządzenia (ust. 2 i 3).

W świetle przywołanych przepisów nie ma – w mojej ocenie - przeszkód, aby pracodawca podjął decyzję o ustaleniu więcej niż jednego państwa docelowego w przypadku podróży zagranicznej odbywanej do dwóch lub więcej państw, dla celów obliczenia należnych pracownikowi diet. Część diety przeznaczona na inne drobne wydatki (25% diety) może być przeznaczona na różne cele, np. na opłacenie toalety, czy inne osobiste wydatki pracownika podczas podróży służbowej.

Przepis § 2 pkt 2 lit. c omawianego rozporządzenia umożliwia także zwrot pracownikowi innych wydatków (niż określone w pkt 1 i 2 lit. a i b), określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

Uprzejmie informuję, że projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju jest obecnie przedmiotem uzgodnień wewnętrznych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, projekt tego rozporządzenia po zakończeniu tych uzgodnień, zostanie skierowany do uzgodnień międzyresortowych i opinii partnerów społecznych. W dniu skierowania do tych uzgodnień zostanie on zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej MPiPS.

MINISTER

Jolanta Fedak